

Maade her i København, er det godt at vide, at Byens Lærerstand indenfor sine Rækker tæller interesserede og varmhjertede Mænd og Kvinder. Derfor glæder det mig, at den københavnske Lærerstand spørger: Maa vi ikke være med, og jeg haaber ogsaa, at de maa komme med. Der staar jo nemlig, at Skolekommissionen skal vælge et Medlem til Værgeraadet, og det er derfor ikke udelukket, men tværtimod muligt for de københavnske Skolekommissioner at vælge Lærere til Medlemmer af Værgeraadene, og jeg antager, at de ville vælge Lærere. Hvis der ikke findes Lærere i de københavnske Skolekommissioner, nu vel, saa maa man vælge Lærere dertil. Det er her i København Kommunalbestyrelsen, der vælger Medlemmer til Skolekommissionerne, og jeg antager, at naar vi faa Værgeraad, vil Kommunalbestyrelsen sige, at her maa de københavnske Lærere med, og at her maa man derfor vælge Lærere ind i Skolekommissionerne, for at de derved ogsaa kunne komme til at gøre deres Arbejde i Værgeraadene.

Jeg skal derefter paa mine Meningsfællers og egne Vegne udtale min uskromtede Tilfredshed med, at Politimesteren ogsaa er bleven skubbet ud. Nu kommer Politimesteren kun til at præsidere i Værgeraadet, naar der foreligger et bestemt Tilfælde, hvor der er Tale om at berøve Forældre Myndigheden over deres Børn. Ved de almindelige Forhandlinger, hvor det kun drejer sig om Tilsyn eller om foreløbig at tage sig af et eller flere Børn fra daarlige Hjem, vil Politimesteren ikke være nærværende, og jeg tror ogsaa, at hans Ikkenærværelse vil skabe netop den Frihed i Meningsudvekslingerne, som er nødvendig i de enkelte Værgeraad.

Jeg skal ikke komme ind paa det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) under Punkt 2. Jeg antager, at den ærede Ordfører for Udvalget vil gøre det, men derimod skal jeg beskæftige mig lidt med nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Viborg gjorde overfor et Ændringsforslag, Udvalget har stillet under Punkt 12. Dette er et Ændringsforslag til den oprindelige § 13, hvori det, saaledes som den forelægger her i Tinget dels efter Børnekommissionens Forslag og dels efter Justitsministerens Forslag, hed under Punkt c: at hvis Barnet har begaaet en for ældre Personer strafbar Handling, kunne Forældrene eller andre Opdragere tildele det en passende Revselse i Hjemmet under et

saadant Opsyn, som Værgeraadet bestemmer. Jeg har i Udvalget foreslaaet at stryge det paagældende Punkt, idet jeg syntes, det vilde være højst uheldigt, om Værgeraadene skulde til at paabyde Forældre eller Værger at straffe Børnene under deres Opsigt, og Flertallet i Udvalget, om ikke det hele Udvalg, var enigt med mig i den Betragtning. I Stedet derfor har jeg foreslaaet, at man skulde udruste Værgeraadene eller det Tilsyn, disse maatte udnævne, med Midler og Myndighed til at komme saadanne Hjem virksomhedsfuldt til Hjælp, hvor økonomisk triste Forhold ere Aarsagen til, at Børnene lide Nød og ikke faa den Opdragelse, de skulle have. Udvalget har sluttet sig til dette Forslag, og Resultatet af dette Samarbejde er blevet følgende Tilføjelse til vedkommende Paragraf, som har faaet et andet Nummer: „Værgeraadet skal, naar slette økonomiske Forhold i Hjemmet skønnes at være den egentlige Aarsag til Børnenes Vanrøgt, gøre Bestyrelsen for „De fattiges Kasse“ eller Kommunalbestyrelsen opmærksom paa Hjemmet, for at de fornødne Foranstaltninger eventuelt kunne blive truffet. Hjælp af Kommunekassen i den Anledning har ikke Fattighjælps Følger.“ Jeg tror, at Værgeraadene ville i mange Tilfælde komme til at staa overfor Hjem, hvor det naturligvis vilde være lettest og behageligst og skaffe mindre Arbejde end ellers, at sige: I sørg ikke ordentlig for eders Børn, de ere udsatte for Sult og for at tage Skade paa deres Sundhed, eller der er andre Forhold, som gøre det nødvendigt at skride ind. I maa derfor udlevere Børnene, saa at vi kunne anbringe dem i en Dagsarbejds-skole, i privat Pleje, Børnehjem eller en Opdragelsesanstalt. Jeg siger, det vilde være lettere og behageligere, men Værgeraadene ville ikke bære sig ad paa den Maade, og de bør ikke gøre det. Værgeraadene maa i alle saadanne Tilfælde foretage den samvittighedsfuldeste Undersøgelse af de paagældende Hjem, de maa undersøge, hvorledes Faderen og Moderen ikke alene i det givne Øjeblik ere, men have været for Aar tilbage, og saa tror jeg, at det i mange Tilfælde vil komme frem, at Manden i Øjeblikket er ude paa en Glidébane, er begyndt at skeje ud, har været i daarligt Selskab og af den Grund kommer drukken hjem og i ophidset Tilstand slaar Konen og maaske ogsaa slaar Børnene. Men maaske den øjeblikkelige Demoralisationstilstand skyldes længere Tids Arbejdsløshed, maaske den Tilfældighed, at Manden under denne Arbejdsløshed har truffet slette